



Наукові перспективи
Видавнича група



СУЧАСНІ АСПЕКТИ МОДЕРНІЗАЦІ НАУКИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ

у рамках роботи Видавничої групи
"Наукові перспективи"

Матеріали ХХVІІ Міжнародної науково-
практичної конференції (07 грудня 2022 року,
м. Ліон (Франція) дистанційно)



Мирного небі!
Вільної України!



Міжнародний економічний інститут (Есеніце, Чехія)
Central European Education Institute (Братислава, Словаччина)
Національний інститут економічних досліджень (Батумі, Грузія)
Казахський національний університету імені аль-Фарабі (Казахстан)
Інститут філософії та соціології Національної Академії Наук Азербайджану (Баку, Азербайджан)
Батумський навчальний університет навігації (Батумі, Грузія)
Регіональна Академія Менеджменту (Казахстан)
Громадська наукова організація «Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління» (Київ, Україна)
Громадська організація «Асоціація науковців України» (Київ, Україна)
Університет Новітніх Технологій (Київ, Україна)
Міждержавна гільдія інженерів консультантів (Київ, Україна)
Інститут освіти Азербайджанської республіки (Баку, Азербайджан)
у рамках Видавничої групи «Наукові перспективи»

СУЧАСНІ АСПЕКТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАУКИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ

*Матеріали XXVII-ої Міжнародної науково-
практичної конференції*

(07 грудня 2022 року, м. Ліон (Франція), дистанційно)

2022 р.

International Economic Institute s.r.o. (Jesenice, Czech Republic)
Central European Education Institute (Bratislava, Slovakia)
National Institute for Economic Research (Batumi, Georgia)
Al-Farabi Kazakh National University (Kazakhstan)
Institute of Philosophy and Sociology of Azerbaijan National Academy of Sciences (Baku, Azerbaijan)
Batumi Navigation Teaching University (Batumi, Georgia)
Regional Academy of Management (Kazakhstan)
Public Scientific Organization "Ukrainian Assembly of Doctors of Sciences in Public Administration" (Kyiv, Ukraine)
Public Organization Organization "Association of Scientists of Ukraine" (Kyiv, Ukraine)
University of New Technologies (Kyiv, Ukraine)
Interstate Consultants Engineers Guild (Kyiv, Ukraine)
Institute of Education of the Republic of Azerbaijan (Baku, Azerbaijan)
within the Publishing Group "Scientific Perspectives"

MODERN ASPECTS OF MODERNIZATION OF SCIENCE: STATUS, PROBLEMS, DEVELOPMENT TRENDS

*Materials of the 27th International Scientific and
Practical Conference*

December 7, 2022, Lyon (France), remotely

УДК 001.3-048.35:0/9](06)
С91

*Схвалено до друку Президією Громадської наукової організації
«Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління»
(Рішення № 2/12-22, від 02.12.2022)*



*Матеріали конференції індексуються у міжнародній
пошуковій системі Google Scholar*

Організаційний комітет конференції:

І.В. Харченко - канд. н. держ. упр., доц.; *Є.О. Романенко* - д-р держ. упр., проф., Заслужений юрист України; *О.М. Непомнячий* - д-р держ. упр., проф., Заслужений будівельник України; *О.І. Дацій* - д-р економ. н., проф., Заслужений працівник освіти України; *В.Л. Федоренко* - д-р юр. н., проф., Заслужений юрист України; *О.М. Макаренко* - д-р мед. н.; *Маркета Павлова* – директор Міжнародного економічного інституту (Прага, Чехія); *Юрій Кійков* - доктор інформатики, доктор технічних наук у галузі розвитку освіти (Тепліце, Чехія); *Володимир Бачишин* - доцент кафедри економіки (Братислава, Словаччина); *Петер Ошват* - доцент юридичного факультету (Братислава, Словаччина); *Л.С. Ахметова* - доктор історичних наук, професор політології, професор кафедри ЮНЕСКО (Казахстан); *Бадрі Гечбаїя* - доктор економічних наук, професор, Асоційований професор Батумського державного університету ім. Шота Руставелі (Грузія).

Секретар: *А.С. Ковальчук* - здобувач ступеня доктора філософії (PhD).

Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку: матеріали XXVII Міжнародної науково-практичної конференції / за ред. І.В. Харченко, Є.О. Романенка. м. Ліон (Франція): ГО «ВАДНД», 07 грудня 2022 р. 375 с.

У матеріалах XXVII-ої Міжнародної науково-практичної конференції висвітлені оригінальні дослідницькі та оглядові розвідки з теоретичних та прикладних аспектів державного управління, права, економіки, історії, педагогіки, психології, техніки та інших галузей науки для їх інтеграції у європейський, світовий науковий простір.

Матеріали будуть корисними та цікавими науковцям, викладачам, педагогам-практикам, представникам органів державної влади та місцевого самоврядування, здобувачам вищої освіти, громадсько-політичним діячам, а також, усім, хто цікавиться міжнародним досвідом реалізації інноваційних освітніх процесів.

Матеріали подані в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Фарафонова І.А. 253
*АВТОРСЬКИЙ ДІАГНОСТИЧНИЙ ОПИТУВАЛЬНИК «
КВІТКА ЖИТТЯ» ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ
АДАПТАЦІЇ І ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ЛЮДИНИ*

**СЕКЦІЯ 9.
МЕНЕДЖМЕНТ** 257

Ulko Ye.M. 257
*THE CONDITION OF SOIL COVER AND IMPROVE
ECONOMIC MECHANISM THE MANAGEMENT OF LAND
(SOIL) RESOURCES IN UKRAINE*

**СЕКЦІЯ 10.
ПОЛІТОЛОГІЯ** 264

Балінська Я.О. 264
*П. ТАГАРТ ПРО ЄВРОСКЕПТИЦИЗМ ЯК ВІДПОВІДЬ НА
КРИЗИ В ЄВРОПІ*

Кухоцька Т.Г. 269
*ВПЛИВ ВІЙНИ НА ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЯК
ЧАСТИНИ ПОЛІТИЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В УКРАЇНІ*

Соколова Н.Д., Маловічко Я.Є. 274
*РОЗВИТОК ТА ЗМІНИ ДИКТАТУРИ В ЧАСОВОМУ
ПРОСТОРІ*

**СЕКЦІЯ 11.
МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА** 280

Sheiko I., Storozhenko O. 280
*PROBLEM OF CRITICAL MATERIALS DEPENDENCY FOR
EUROPEAN COUNTRIES*

Марченко І.С., Циценя А.Ю., Говорун В.В. 285
*СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ
КРАЇН В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ*



Соколова Н.Д.

*доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін,
Національний університет фізичного виховання і спорту України,
м. Київ, Україна*

Маловічко Я.Є.

*студентка I курсу,
Національний університет фізичного виховання і спорту України,
м. Київ, Україна*

РОЗВИТОК ТА ЗМІНИ ДИКТАТУРИ В ЧАСОВОМУ ПРОСТОРИ

В сучасному світі продовжують існувати диктаторські режими. Здавалося б, маючи стільки гіркого досвіду правління диктаторів у минулому, як можуть люди вірити, що саме цього разу усе буде інакше? Але вони таки вірять, чи можливе це через те, що диктатура, як і демократія, не стоїть на місці і розвивається, намагаючись знаходити все нові та нові засоби впливу на суспільство? Чи просто люди все ще продовжують самі шукать собі «сильного лідера», аби той змінив їх життя на краще, не звертаючи увагу на трагічний досвід минулого?

Аби краще розібратися у цьому питанні, проведемо аналогії між новими та старими диктаторськими режимами на прикладі фашиської Німеччини, СРСР під час сталінського правління, путінською Росією та сучасною КНДР.

Для початку треба визначитися що взагалі означає термін диктатура? Як писав у своїй статті «Чи зникнуть диктаторські режими?» Рейчел Нувер: «За словами Наташі Езров, старшого викладача кафедри державного управління в Університеті Ессекса, більшість науковців погоджуються з



простим визначенням: "Диктатура – це політичний режим, при якому відсутня зміна виконавчої влади» [2]. Тобто, диктатуру може встановити як одна людина, так і ціла партія, вона спирається не на незалежні вибори, а на силові структури часто з використанням терору. Звісно, диктатуру ставлять у один ряд із демократією та монархією як форму політичного режиму. Тоді у чому ж полягають особливості та небезпеки саме цього режиму?

В першу чергу колосальні проблеми з'являються у держави та народу, що привели до влади диктатора. Це може стати помітним не відразу, і не для всіх. Часто, на початку свого існування, диктатура здається більш економічно вигідною та сильнішою на шляху розвитку країни за демократію. Як приклад, економічне піднесення Німеччини за часів правління націонал-соціалістичної робітничої партії. «Диктатури дуже часто демонструють успішні приклади економічного прориву держави. Так, А. Гітлер за чотири роки підняв економіку Німеччини, переміг безробіття, розгорнув будівництво найкращих в Європі автотрас, мостів, аеродромів. Новий канцлер відмовився виплачувати принизливі для країни репарації і в односторонньому порядку скасував Версальський мирний договір. За випуском промислової продукції Німеччина перевершила країни-переможниці у Першій світовій війні – Британію і Францію. Зарплати німців були одними з найвищих в Європі. Гітлер одним із перших глав урядів заборонив дитячу працю, запровадив декретні відпустки для жінок, виплату грошей за народження дитини. Здоров'я німецької жінки він вважав запорукою могутності німецької нації» [1].

І можливо б, Німеччина дійсно стала однією з найвпливовіших держав у ті часи, якби не одне але. Кінцевою метою Гітлера ніколи не був лише добробут та економічне



піднесення в середині країни. Усі його нововведення стали лише проміжним етапом, етапом що возвеличував його як правителя та підсилював культ особи, етапом що у кінці призведе до початку кривавої та страшної війни та її руйнівних наслідків.

У сучасній Росії політика не надто відрізняється. Президент В. Путін також підготовлював ґрунт для початку повномасштабного наступу на Україну 2022 р., окупації Криму та часткової окупації Донецької та Луганської областей 2014 р. «У попередні роки російські морські піхотинці та льотчики, базовані в Криму, вихвалялися перед українськими військовими та кримськими дівчатами своїми високими зарплатами і розповідали, як Путін про них дбає. Це було справді так: зарплата російського офіцера була вищою, ніж зарплата адмірала українських ВМС. Але російські морячки не здогадувалися, що така турбота про армію зумовлювалася планами її використання у майбутніх війнах. Не здогадувалися, що за цю зарплату їм доведеться вмирати у пісках безводної сирійської пустелі чи під териконами Донбасу. Загарбницькі війни у Грузії, на українському Донбасі, воєнна авантюра в Сирії, дедалі інтенсивніші військові навчання та провокації проти країн НАТО та очевидна підготовка до Третьої світової засвідчують, що у Путіна є ще багато планів застосування гарматного м'яса, якому він колись підняв зарплату» [1].

Ще однією особливістю режиму є культ особистості який створюється навколо диктатора. Саме завдяки цьому, кожне слово правителя стає законом, а віра людей у нього зростає в багато разів. Прикладом є сталінська диктатура в СРСР. Навколо нього створили ареол безгрішного вождя, ледь не святого. Й. Сталін був головним героєм багатьох радянських творів, на його честь називали населені пункти,



Йому присвячувалися вірші і ставилися пам'ятники. Він жорстоко контролював ЗМІ та з легкістю позбавлявся інакомислячих. Народу «вождь» здавався саме тією сильною людиною, яка здатна все виправити на краще, якій не байдуже на них і яка створить кращий світ.

Загальновідомим також є культ особи у Північній Кореї, де династія Кім править вже третє покоління. Вождю приписується божественна природа. Було навіть створено ікони з обличчям Кім Ір Сена. Гігантоманія і пафос, усюди портрети та пам'ятники диктатору. Його наступники Кім Чен Ір та Кім Чен Ін також успішно підтримували такий засіб масового впливу.

Своєрідне «економічне диво» на початкових етапах і культ особи допомагають диктаторам утримувати всю повноту влади у своїх руках. Яким же чином вони взагалі до неї приходять? Найкращий спосіб - це популіські розмови про високий рівень життя. Але пусті обіцянки не спрацюють, потрібно пояснити чому раніше їм жилося погано, і саме у такий момент майбутній диктатор знаходить такого собі «суспільного ворога». Зазвичай, це група осіб яка за національними, культурними чи ідеологічними причинами відрізняється від більшості. Наприклад, євреї, роми, гомосексуали та слов'яни вважалися суспільним ворогом за часів Третього Рейху. Вищість і досконалість арійської раси, яку пропагандувала ідеологія, стала ключовим аспектом у підкоренні людської довіри. Злі та принижені після поразки у Першій світовій війні німці, шукали шляхи виходу для свого гніву, саме тоді і з'явився суспільний ворог, якого можна було визнати винним у всіх своїх проблемах. «Особливість тоталітарного режиму полягає в тому, що тут терор і страх використовуються не тільки як інструмент знищення й залякування дійсних або уявних ворогів і противників, але й як



нормальний інструмент управління масами. З цією метою постійно культивується й відтворюється атмосфера громадянської війни. Терор використовується без будь-якої причини чи провокації. Так було у нацистській Німеччині, де терор було розв'язано проти євреїв, тобто людей, об'єднаних спільними расово-етнічними характеристиками, незалежно від їх поведінки» [3, 183].

У Росії також пропагандується культ «слов'янської людини», тобто людини зі слов'янською зовнішністю. Та насправді цей вузький термін стосується лише росіяни. Вони вважають себе кращими за інші народності, навіть ті що є частиною Росії. Типовим явище є те, що вони здають квартири тільки людям зі слов'янською зовнішністю. Не можна забувати і про образливі назви для інших народів, як от — хохли для українців, і постійну зневагу у всіх творах та фільмах.

Характерною ознакою диктаторського режиму є «заміни правди». Спосіб, де ЗМІ, контрольовані рукою диктатора, повністю змінюють правдиву історію і переписують її на свій маневр. Дуже хорошим прикладом може слугувати СРСР, адже усім відомо наскільки Й. Сталін захоплювався пропагандою і як сильно її використовував. Люди за «Залізною завісою» не мали змоги отримати інформацію із інших джерел, а будь-яке інакомислення каралося смертю чи засланням. Дійшло до того, що люди, навіть, не називали речі своїми іменами, і у колі сім'ї боялися висловити свою думку. Адже, на той час доноси дуже заохочувалися і будь-яке випадково промовлене слово могло коштувати свободи та життя. Такі ж процеси ми спостерігаємо у сучасній Росії — правонаступниці СРСР, де навіть люди, які бували в Україні чи мають тут родичів, настільки «промиті» російською пропагандою, що закривають очі на очевидні речі, про які говорить весь світ. Ну

